

B2-páholy

Egy kérdés, egyetlen ostobának is feltűnhető kérdés foglalkoztat mostanában, pontosabban hetek óta, azóta, hogy éjjelente nem csörren meg a házi telefonunk, és nem szól bele egy rekedt hang, hogy magázó hangnemben megkérdezze tőlem, hogy vagyok. Hallgat a telefon. Megszokom, gondoltam, és lehet, hogy mégsem fogom megszokni az éjszakai telefon hallgatását. Igen, Fodor Ákos hívása, rekedt, agyondhányzott hangja hiányzik, aki a legváratlanabb órákban tudott telefonálni. Nem többért, mint hogy megtudja, hogy vagyok, pontosabban, milyen állapotban vagyok éppen. Hogy – élek-e még. Ha jókedve volt, akkor beolvasta nekem a legújabb verseit. Ennek is megvolt a maga koreográfiája, ahogy szinte mindennek a kapcsolatunkban. *Dolgoztál ma?*, kérdeztem meg valahányszor, és ő mindig ugyanazt a választ adta: *természetesen nem dolgoztam*. Írtál?, javítottam ki magamat automatikusan. Írni írtam. De az írás az nem munka. És hallottam a telefonban, ahogy kifújja a füstöt. *Elolvasad?*, kérdeztem a szokásos rendreutasítás után. *Ha mazochista hangulatban vagy, akkor igen*. Volt, hogy csak egyetlen négysorost olvasott be a telefonba, de volt, amikor négy-öt új verset is meghallgattam. Ha belegondolok, sokkal több Fodor Ákos-verset ismerek, mert hallottam az elmúlt tíz évben, mint ahány megjelent. Soha nem küldött olyan folyóirathoz verset, ahonnan nem kértek tőle. Ez az irodalom számára egyenes út volt az elfelejtéséhez. Mai szerkesztőink nem arról híresek, hogy a hallgató emberektől szereznek kéziratot, leginkább azzal foglalatalkodnak, hogy a beérkezett sok-sok szarság közül kirostálják azt a keveset, amit használni tudnak. Nem írt megrendelésre verset, és nem várt megrendelésre. De verset mindig írt, mert tudta az alaptörvényt, hogy a versnek íródnia kell. Nem érdekelte, hogy hanyagolták a válogatások, hogy hetven éve közelében is kihúzta valaki a József Attila-díjra javasoltak listájáról. Legyintett, nekem az már csak amolyan kisdobos-díj lenne, jó Zalánom, bámult fürkészsze, keskeny félmosollyal rám, és én tudtam, nagyon rosszullesik neki, hogy a nála méltatlanabbak listáján sem szerepelhet. Amiben nagyon jó volt, a színházi dalszövegek írása, és amit fél életem keresztül művelt nagy kedvvel és műgonddal, azt az utóbbi években nem csinálhatta, természetesen megrendelés híján. Nyilván nem fontos már sem az Operának, sem a színházainknak a szakmai pontosság, a biztos prozódia, a könnyedség és hallatlan szellemesség, a legjobb értelmű profizmus a szövegekben. Nem panaszkodott emiatt, de elbizonytalanította megszokottan munkával túlszűfolt napjait a hirtelen beállt megrendelésihiány. Nem érezte jól magát a bőrében, de nem nyafogott, nem kilincsel, nem kapkodta fel a telefont, nem hívta fel sem a régi barátokat, sem az új ígéretőket. Élt, elzárkózva a világtól, és mindinkább elzárkózva az emberektől. Zenéket hallgatott, és egy-egy háromsorost, négysorost akár egész napon keresztül csiszolgatott, a maga gyönyörűségére; a tökéletesség igényességével és igézetében és eredményességével írt – de nem dolgozott. Fodor György, a haiku (és Fodor Ákos) egyik legkiválóbb ismerője így kiált fel egy esszéjében: „Fodor Ákos számomra az abszolút mester!” Számomra is az volt, jegyzem meg csöndesen. Barátja voltam, így a tanítványa lehettem. És akkor most fölteszem a kérdést, ami így talán már nem is lesz annyira ostoba: lehet-e, szabad-e Fodor Ákos után még haikut írni?

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVII. évfolyam 2. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából kiadja a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers),
Balásza Géza (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Borbély András** (kisebbségek), **Elek Szilvia** (zene),
Hlavacska András (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggondozás), **Prágai Tamás** (próza), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Vincze Ferenc** (dokumentum), **Wenner Tibor** (művészet).
Szerkesztőségvezető: **Cserép Nelli**. Napút-kör: **Csajji László Koppány, Csűrös Miklós,**
Doncsev Toso, Gráfik Imre, Jankovics Marcell, Dr. Kocz Gábor, Radnóti Zsuzsa,

Rakovszky Zsuzsa, Szőrényi László (tiszteletbeli konzulensek).

Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: Ady Endre Művelődési Központ, 1043 Budapest, Tavasz u. 4.

Telefon: (1) 225-3474 • Mobil: (70) 617-8231 • E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája borítóbelső

Évnap

Szondi György: Tótágas 3
Prágai Tamás: Korai alakok 4
Babics Imre: Borostyánkő 5
Borbély András: Könnyű föld 5
Zalán Tibor: Minden dolgok lakója 6

Emlékezet

Fodor Ákos: Axióma; Xénia;
Eredményhirdetés; Anyakönyvi kivonat;
A felelőtlen; Visszapillantó 7
Vihar Judit: Fodor Ákos halálára 8

Taréjlások

A sok haikuszerzőt felsorolni itt nem tudjuk.
Alkotásaik nevük (álnevük) sorrendjében
következnek – ettől csak egy-két helyen,
tördelési szempontból tértünk el. 9–24

Németh Péter Mykola: Akkor 25
Baley Endre: Rozsdafarkú hajnal 26
Soós József: Immár; Lángot vigyázok;
Lassan; Tarkón lőtt világ 27

Ablak

Vihar Judit: Villányi László haikui 28
Marczinka Csaba: Kosztolányi másik oldala
(Bíró-Balogh Tamás: Mint aki
a sínek közé esett) 31

Báthori Csaba: Mozdulatlanok bölcsessége
(Charles Baudelaire: A baglyok) 33

Hetedhét

Paul Emond: Helené szép szeme
(Károly Judit fordítása) 43
Bart Moeyaert: Csak egészség legyen...
(Tóth Dániel fordítása) 47

Podonyi Hedvig: A sors keze 49

Tizennegyedmagunkban

Ruva Farkas Pál: Utazólevelem
Laudáció; Élesben 51

Tárlat

Taréjlások-pályázatunkon kiemelt szerzők haigái
 Penszky Lili Yeats ihlette alkotásai
 színes melléklet

**„A halhatatlanság remeki”
 W. B. Yeats 150**

Yeats-fordítási nagypályázat
 díjazott és ígéretes alkotásai 57–128
 Tartalomjegyzék (W. B. Yeats 150) 129

E számunk szerzői 54

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 92.

Szóernyő (Cédrus-pályázat 2013)

72 + 16 + 4 + 52 oldal – valamennyi e szá-
 munkban – pályázatok eredményével. Az utolsó
 oldalszám a Káva Téka mellékletéé: még 2013.
 évi Cédrus-pályázatunkon kiemelt munkák köz-
 lésével voltunk adósok (4 Hetedhét-oldal is ide
 tart). Nyolc lapon esztendőnkénti tematikus
 haiku-kiírásunk legújabbikának versszerzései so-
 rakoznak. Összeállításunk zöme pedig a W. B.
 Yeats-fordítási nagypályázat díjazott és ígéretes
 alkotásainak ad oldalakat.

A Napút e számának haikurészét és az idei első
 számot közös esten mutatjuk be a Nádor Terem-
 ben (Vakok Iskolája, XIV., Ajtósi Dürer sor 39.)
 április 8-án, kedden 17:30-kor.

„A halhatatlanság remeki” című nagy W. B.
 Yeats-pályázat eredményhirdetése, műfordítói
 kerekasztal és színházi előadás időpontja és
 helyszíne: Petőfi Irodalmi Múzeum, április 30.,
 17 óra.

Honlapunkon majd részletesebb információkat
 is lehet olvasni (pl. a Yeats-évfordulóhoz ugyanitt
 április 29-én 10 órakor konferencia is társul).

NAPÚT

Irodalom, művészet,
 környezet

XVII. évfolyam 2. szám

**W. B. Yeats 150
 Taréjlások**

Nyolcadik alkalommal írta ki műhe-
 lyünk (ezúttal) taréj témában haiku- és
 haibunszerző pályázatát. Nem is iga-
 zán pályázat ez (meghirdetése szerint
 se), hisz díjak voltaképp nincsenek.
 A „jutalom” a közlés: 97 beküldő
 munkáiból teszünk közzé sikeres,
 szép alkotásokat. Ennyi bennünket
 megtisztelő versmester szerepel e vá-
 logatásban közel kétszáz közül. Nem
 versenyeredményt hirdetünk tehát,
 midőn kiemeljük mégis kilencüket,
 akik szerintünk most leginkább eltalál-
 ták e japán versforma magyar három-
 sorosát, a megadott témát fogalmazva
 (fordítva vagy fotózva) meg finoman,
 művészi erővel. Kiemeltek: Barna
 Júlia, Csirke Zoltán, Füleki Gábor, Kerti
 Károly György, Liszói Gyuricza József,
 Mészáros Mária, Pataki Edit, Szabolcsi
 Erzsébet, Vihar Judit.

Lapszámaink rendre miniinformáció-
 val szolgálnak a benne közlő alko-
 tókról (54–56. oldal). Ezúttal, igen,
 ennyi oldalra rúg a lajstrom, amely-
 ben a szerzők olykor álnévükön sze-
 repelnek, máskor kérik, tekintsünk
 el adataik nyilvánosságra hozatalától.
 Természetesen valamennyiük kéré-
 sét tiszteletben tartjuk.